

"Службени гласник РС", бр. 72/2010

На основу члана 123. тачка 3. Устава Републике Србије ("Службени гласник РС", број 98/06), члана 42. став. 1. Закона о Влади ("Службени гласник РС", бр. 55/05, 71/05 - исправка, 101/07 и 65/08), а у вези са чл. 5. и 11. Закона о основама уређења служби безбедности Републике Србије ("Службени гласник РС", бр. 116/07), чланом 2. Закона о Безбедносно-информативној агенцији ("Службени гласник РС", бр. 42/02 и 111/09), чланом 6. Закона о Војнобезбедносној агенцији и Војнообавештајној агенцији ("Службени гласник РС", бр. 88/09), чланом 10. став 1. тачка 7. Закона о полицији ("Службени гласник РС", бр. 101/05 и 63/09) и чланом 2. и чланом 53. став 1. Закона о Војсци Србије ("Службени гласник РС", бр. 116/07 и 88/09),

Влада доноси

УРЕДБУ

о одређивању послова безбедносне заштите одређених лица и објеката

Члан 1.

Овом уредбом ближе се одређују послови безбедносне заштите одређених лица и објеката у земљи и иностранству, које непосредно врше министарство надлежно за унутрашње послове, Безбедносно-информативна агенција, Војнобезбедносна агенција, Војна полиција и јединице Војске Србије (у даљем тексту: органи надлежни за безбедносну заштиту).

Члан 2.

Лица из члана 1. ове уредбе јесу:

- председник Републике;
- председник Народне скупштине;
- председник Владе;
- министар спољних послова;
- министар одбране;
- министар унутрашњих послова;
- начелник Генералштаба Војске Србије;
- директор Безбедносно-информативне агенције;

- директор Војнобезбедносне агенције;
- директор Војнообавештајне агенције;
- директор полиције;
- страни државници - носиоци највиших државних функција током службених посета Републици Србији;
- носиоци највиших правосудних функција и други државни функционери у зависности од процене угрожености а по препоруци Бироа за координацију рада служби безбедности.

Члан 3.

Објекти из члана 1. ове уредбе јесу:

- Народна скупштина;
- Генерални секретаријат председника Републике;
- Влада;
- министарства;
- други објекти које користе лица из члана 2. ове уредбе.

Члан 4.

Председник Републике по престанку функције остварује право на безбедносну заштиту, у складу са посебним законом.

Члан 5.

Право на безбедносну заштиту у смислу ове уредбе, по престанку функције, имају:

- председник Народне скупштине;
- председник Владе;
- министар спољних послова;
- министар одбране;
- министар унутрашњих послова;
- директор Безбедносно-информативне агенције;

- директор Војнобезбедносне агенције;
- директор Војнообавештајне агенције;
- директор полиције;
- начелник Генералштаба Војске Србије.

Безбедносна заштита лица из става 1. овог члана траје шест месеци по престанку функције коју су обављали, а након истека тог рока - у складу са проценом угрожености и препоруком Бироа за координацију рада служби безбедности.

Члан 6.

Под пословима безбедносне заштите, у смислу ове уредбе подразумевају се:

- мере контраобавештајне заштите;
- превентивно-безбедносне мере;
- мере превентивно техничке заштите;
- мере физичке заштите;
- мере превентивно медицинске заштите.

Члан 7.

Под мерама контраобавештајне заштите, у смислу ове уредбе, подразумева се нарочито:

- откривање индикатора и благовремено онемогућавање терористичке, екстремистичке, обавештајне и друге субверзивне делатности страних обавештајних служби, организација и лица усмерених на угрожавање лица и објеката из чл. 2. и 3. ове уредбе;
- учешће у процени, предлагању, прописивању и реализацији мера контраобавештајне заштите, као и у њиховом усклађивању са мерама безбедносне заштите;
- примењивање мера противприслушне заштите;
- вршење безбедносних провера по захтеву руководиоца објекта безбедносне заштите, за лица која се примају на рад, постављају или распоређују на места рада и послове који се контраобавештајно штите;
- вршење контраобавештајне заштите радних места и послова у сарадњи са руководиоцем објеката безбедносне заштите.

Непосредно се контраобавештајно штите радна места и послови на којима се креирају, израђују, прикупљају, обрађују, чувају, архивирају и уништавају подаци од интереса за Републику Србију, који су означени одређеним степеном тајности.

Члан 8.

Превентивно-безбедносне мере обухватају:

- учешће у изради процене стања угрожености објекта безбедносне заштите, у сарадњи са другим службама безбедности и руководиоцем објекта безбедносне заштите;
- пружање стручне помоћи на утврђивању начина чувања и коришћења тајних података и докумената;
- заштиту поверљивих комуникација.

Члан 9.

Мере превентивно-техничке заштите представљају скуп послова, задатака и активности који се предузимају ради откривања и уклањања минско-експлозивних, запаљивих, радиоактивних и других опасних материја, установљавања и отклањања техничких неисправности на уређајима и инсталацијама и спречавања тајног или насилног уласка у објекте и просторије, као и функционисања заштићеног система веза.

Члан 10.

Мере физичке заштите представљају скуп послова, задатака и активности који се предузимају ради обезбеђења одређених лица и објеката и обухватају:

- непосредну физичку заштиту одређених лица;
- физичку заштиту одређених објеката које лице користи стално или повремено;
- физичка заштита безбедносно осетљивих тачака на правцима кретања;
- регулисање саобраћаја и обезбеђење кретања возила под пратњом.

Члан 11.

Мере превентивно-медицинске заштите представљају скуп послова, задатака и активности који се предузимају са циљем проналажења и отклањања микробиолошких, хемијских и радиолошких материја, штетних по здравље и живот одређене личности и обухватају:

- спровођење санитарно-техничких прегледа одређених објеката и особља које ради у објектима;
- контролу здравствене исправности и квалитета прехранбених артикала, воде и ваздуха;
- контролу хигијене транспорта и складиштења животних намирница;
- предузимање мера и обезбеђивање адекватне и правовремене здравствене заштите лица из члана 2. ове уредбе.

Члан 12.

Мере безбедносне заштите из чл. 7, 8, 9, 10. и 11. ове уредбе предузимају се у складу са:

- проценом угрожености одређених лица и објеката;
- степеном тајности података од значаја за безбедносну заштиту.

Орган надлежан за безбедносну заштиту из члана 1. ове уредбе, на основу прописа који уређују ову област, одређује које ће се мере безбедносне заштите (врста, обим, степен) предузимати за одређени објекат безбедносне заштите.

Члан 13.

Послове безбедносне заштите председника Републике по овој уредби обављају:

- Војнобезбедносна агенција и Безбедносно-информативна агенција - контраобавештајну заштиту;
- Министарство унутрашњих послова и Војна полиција у сарадњи са специјализованим установама - мере физичке заштите, превентивно-техничке, превентивно-медицинске и здравствене заштите.

Члан 14.

Послове безбедносне заштите по овој уредби, изузев послова из члана 13. ове уредбе, обављају, и то тако што:

- контраобавештајну заштиту објеката безбедносне заштите, из чл. 2. и 3. ове уредбе, врши Безбедносно-информативна агенција, изузев министарства надлежног за послове одбране, које контраобавештајно штити Војнобезбедносна агенција;
- превентивно техничку заштиту свих објеката безбедносне заштите из ове уредбе врши министарство надлежно за унутрашње послове, а за објекте безбедносне заштите Министарства одбране врши Војна полиција;

- физичку заштиту свих објеката безбедносне заштите из ове уредбе врши Министарство унутрашњих послова, а за објекте безбедносне заштите Министарства одбране врши Војна полиција и јединице Војске Србије;
- превентивно медицинску и здравствену заштиту свих објеката безбедносне заштите из ове уредбе врше специјализоване установе у сарадњи са Министарством унутрашњих послова, а за објекте безбедносне заштите Министарства одбране у сарадњи са Војном полицијом.

За потребе Безбедносно-информативне агенције Министарство унутрашњих послова обавља послове спољног физичког обезбеђења објеката и простора које користи агенција.

Члан 15.

У вршењу послова безбедносне заштите надлежни органи дужни су да сарађују и размењују податке од значаја за безбедносну заштиту одређених лица и објеката.

Члан 16.

Координацију послова безбедносне заштите одређених лица и објеката, врши Савет за националну безбедност, преко Бироа за координацију рада служби безбедности, у складу са одредбама посебног закона.

Члан 17.

Лица из члана 2. и руководиоци објеката из члана 3. ове уредбе дужни су да омогуће примену мера безбедносне заштите, које се предузимају у циљу њихове безбедности.

Органи задужени за безбедносну заштиту дужни су да редовно извештавају Владу и Савет за националну безбедност о стању и проблемима безбедносне заштите и предлажу предузимање мера из њихове надлежности.

Члан 18.

Руководиоци органа надлежних за безбедносну заштиту ближе ће уредити, посебним актом из своје надлежности, начин обављања и примену мера безбедносне заштите.

Садржина акта из става 1. овог члана представља тајни податак и као такав се штити општим и посебним мерама заштите у складу са прописима о заштити тајних података.

Члан 19.

Даном ступања на снагу ове уредбе престаје да важи Уредба о одређивању послова безбедносне заштите коју непосредно врше Министарство унутрашњих послова, Безбедносно-информативна агенција, Војнобезбедносна агенција и Војна полиција ("Службени гласник РС", број 12/09).

Члан 20.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".

05 број 110-7047/2010
У Београду, 30. септембра 2010. године